

"Barn i utsatthet behöver hjälp också de 364 övriga dagarna"

Nyårsafton. Det är roligt med festligheter för vissa. För andra betyder det ensamhet, sorgliga minnen och för vissa barn är högtider ett helvete.

Julafton firades med släkten på min mors sida. Min dotter firade med sin sambo och hans mindre bror. Min son och min dotters bror hälsade vi på i fängelset den tjugoundra december och det blev ett mycket lyckat möte. Det är alltid lika svårt att skiljas åt men den här gången var det extremt svårt. Jag grät inte så min älskade son såg det. Men så fort vi fördes ut ifrån besöksrummet kom mina tårar. Den här julen kommer jag åtminstone att minnas, förra årets kommer jag inte ihåg. Jag tror inte att någon i vår familj gör det.

Mycket har hänt detta år, både positivt och negativt. Vissa händelser kommer att få efterdyningar som är helt omöjliga att förändra. Andra kommer att vara otroligt häftiga att kunna utforska mer. Jag kan ändå inte sluta att tänka på alla barn som far illa. Alla människor vill donera, gå i kyrkan och skänka gåvor för att det är jul. Men barn, hemlösa, ensamma och utsatta människor behöver hjälp också de övriga 364 dagarna om året.

Jag minns min barndoms jul med värme då min älskade farmor kom med paket. Hennes goda hemmagjorda köttbullar. Även åren med mina barn var bra. Men jag kan inte sluta tänka på de barn jag vet helst av allt skulle vilja slippa alla våra så kallade högtider som verkar vara skäl för vissa människor att enbart suppa sig fulla. Mina tankar och böner går till de barn som sitter i sina egna hem när det förvandlas till ett avgrundsdykt svart hål under jul och nyårsafton.